

Ungdómur í gleði og sorg

- men leikurin var ov veikur til veruliga at seta ungdomin undir sjóneyku. Tað var kanska heldur ikki meiningin.

Sjónleikarhúsið varð fullsett við ungdomi, sum hevði sett sær fyri at siggja, hvussu teirra viðurskifti myndaðu seg á palli.

Tey vóru helst eisini fegin um sjónleikin "Skuggagestir", sum í småum og stórum lýsti, hvussu tað var at verða ungur, hava trupulleikar, skammast um foreldur o.s.fr.

IKKI VERULIG FÓLK

Tað, sum fór fram á pallinum, var tó bert eitt skap av veruligum menniskjum, sum varð "peppað" upp við góðum orðum og tónleiki, framúrskarandi væl gjørdum palli og leikarum, ið royndu at fáa tamarhald á sínum leikluti, sum teir høvdu at siga áskoðarunum.

Trupulleikar vóru alla staðni, men tað eru teir jú eisini í veruleikanum. Hvør kennir ikki pápan, sum drekkur, mammuna sum ikki vil góðtaka harðrænda veruleikan, sonin sum skammast og verður mannminkaður framman fyri vinmonnunum, tí pápin kemur inn á kamar hansara at vænta sær ein lítlan.

SKAMMAST UM PÁPAN

"Jú, kanska hevði ein lítill verið góðar. Tað er so gott at sova av," sigur pápin umberandi.

Hetta er bert innangangur til aðrar hendingar, sum ongantíð komu fram á pallinum.

Ungdómur er sum ungdomur allar dagar. Tey arga og happa hvønn annan, royna at gera hini ótrygg. Tað er ikki so torført, tí ungdomur er so lættur at fáa av knóranum, um ikki alt gongur eftir vild. Tað hoyrir ungdomsáranum t.l.

Martin Joensen hevur skrivað sitt fyrsta leik-

rit, og higartil hava vit bert hoyrt hansara - mangan sorgblíðu yrkingar, sum lög eru sett til á plátu. Hann er góður yrkjari og dugir at nerta við kenslurnar hjá áhoyrarunum.

EINKISIGANDI ORÐ

Tað gjørdi hann eisini hetta kvøldið í Sjónleikarhúsinum, og tú sat bert har við vón um, at sangurin vann á teimum heldur jánkarsligu "replikunum," sum í

mongum tórur vóru gamlar "vittigheitir" ið bert høvdu til endamáls at koma frá einum stað til annað í leikinum.

Pápin Jógvan (Robert McBirnie) tosar bert um fótbólt, og tá hann og konan Sólrun (Lív Dam) royna at finna okkurt positivt at tosa um í øllum ræðuleikanum, sigur pápin, at hann skoraði, tá sonurin varð føddur! Tað var ov lættkeypt at gera hesa samrøðu til skemt, haldi eg.

EINGIN LOYSN

Men soleiðis fer leikur fram, og tað verður bert nomið við veruligu trupulleikarnar, uttan tó at gera eitthvørt munagott.

Alt fer fyri skeyti, og gongur bara sína skeivu gongd, og tá ein vinmaður verður svíktur av gentuni, nýtir hann bilin sum vápn, men hann letur sjálvur liv.

Eg haldi at ungdomurin speglast aftur í leikinum. Tey eru yndislig í sínum framfærslum, einamest tí tey hava

so vakurt kropsmál. Hóast góðar sangrøddir, so hoyrdist ikki so væl. Undirspælið var kanska í so hart, men kortini góður tónleikur, sum fall væl í oyrað og setti dám á tað, sum leikarin skuldi siga áskoðarunum.

Tað sum eyðkennir Martin Joensen er kortini orðasmíð hansara og tað átti at komið fram um tónleikin.

LEIKLISTA GÁVUR

"Skuggagestir" er tó áhugaverður leikur, einamest tí hann hevur so fjøltáttadar leikarar. Her eru tónleikarar og sjónleikarar, sum syngja, tosa, dansa og til fulnar fylla allan pallin, við sínum leikkynstri. Tað mest áhugaveru haldi eg vera, at Elin K. Mouritsen, leikstjóri, hevur fingið so gott úrslit í at leikstjóra hesi samansettu leikmanning.

Tað var so mangt, sum tú kundi hugsa sær øðrvísi, eitt nú at Robert McBirnie hevði fingið størri leiklut. Tú kendi á tær, at hann hevði nógv meir at siga áskoðarunum, enn tað, sum stóð í leikritinum.

Áhugavert, at ein gar-

vaður tónleikari og undirhaldari megnaði at skapa leiklist á palli. Vónandi verður hann biðin aftur!

Lív Dam er eisini kend songkvinnu. Hon hevði uppiborið størri leiklut í sangframfærsluni, og tað kendist sum ein saknur, at hon bert fekk eina sanguppgávu. Røddin var sterk og kenslurík, men leiklutur hennara ov veikur.

LEIKGLEÐI

Ungu leikarnir - fyra dreingir og tvær gentur, vóru hugtakandi í sínum framfærslum, og sýndu eina sanna leikgleði, sum neyvan áður hevur verið koreografískt so gjøgnumförd, sum hesaferð.

Tað var hugaligt at siggja tey dansa og tosa sínámillum, um heilt vanlig mál, so sum ungdomur ber seg at, tá tey royna seg í kærleikans kynstri, tá genturnar ikki vita, hvønn tær skulu "fara við" ella tá ein fær krakk, til fyrimuns fyri ein annan o.s.fr.

Tað er týðningarmikið at fáa hesi viðurskifti upp á pall, men kanska er tað ov nógv at krevja nakað ítøkiligt at spyrjast burtúr.

Kanska er tað rætt, sum ein vinkona mín einaferð segði: Tað hjálpur at siga frá tínum trupulleikum - við orðum. Tá tað er sagt, er tað ikki so ringt longur

Aftaná - tá avbera góða ljósførslan slóknar, tónleikarnir leggja leikfórini frá sær og tøgna valdar, áskoðarnir fara út úr Sjónleikarhúsinum, var tað eins og okkurt manglaði.

HJÁLPUR AT SIGA TAÐ

Tú hevði verið áskoðari til góðan leik, framúrskarandi tónleik, livandi pallsmíð og góða leikstjór. Kanska er tað ikki so ringt longur .. Ungdomsleikurin "Skuggagestir" er dømi um, hvat leikpallurin í Sjónleikarhúsinum kann nýtast til, og at vit eiga góðar leikarar og tónleikarar, sum áttu at fingið størri innivist, tá leikskráin fyri stovnin verður lögð í framtíðina.

Dagny Joensen

Pápin: Átíðindagitalið, tá var eg heldur.

Rannvæ: Hvør kann eg ikki velja útitan at vraka nakran...

